

Ministeren for offentlige Arbejder (Stabsager): Det er kun en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Lageri. Jeg ved ikke, om der er gaaet ad Snigveje og den Slags. Jeg ved blot, at jeg har modtaget et Andragende fra Haderslev Amtsraad, underskrevet af Stiftamtmanden, om at faa denne Bane vedtaget, og dette Andragende er oversendt til Udvalget. Hvordan det er kommet til Veje, ved jeg ikke noget om; men jeg formoder, at det er kommet til Veje gennem en Vedtagelse i Amtsraadet. Jeg har ikke nogen som helst Grund til at mistro Stiftamtmanden, at han skulde indsende et Andragende paa Amtsraadets Vegne, der ikke var vedtaget af Amtsraadet.

Holger Andersen: Jeg vil gerne fremsætte nogle afsluttende Bemærkninger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og til de ærede Medlemmer Hr. Christen Ernst Christensen og Hr. Refshauge. Med Hensyn til den nu gentagende omtalte Vedtagelse af Haderslev Amtsraad har Ministeren selvfølgelig Ret i, at det er en Vedtagelse fra Amtsraadets Side, som er kommet til Veje paa fuldt ud forskriftsmæssig Vis; det er der ikke Spor af Tvivl om. Naar jeg tidligere har talt om denne Vedtagelse, har det udelukkende været ud fra dette: hvilken Betydning man kunde tillægge den. Det ærede Medlem Hr. Christen Ernst Christensen, hvis Interesse for Banen fra Taps til Haderslev jo ikke paa nogen Maade kan betegnes som ikke værende objektiv, udtalte, at der var dog altsaa et Flertal paa 6 Stemmer mod 4, der havde vedtaget denne Udtalelse, den var fremsendt af Stiftamtmanden, og der maatte dog derfor tillægges den *nogen* Betydning. Ja, men det er en Kendsgerning, at mod denne Vedtagelse stemte 4 og blandt disse Repræsentanterne for Christiansfeld og Tyrstrup. Det er ligeledes en Kendsgerning, at Byens 3 Repræsentanter, der endnu plejer at deltage i Amtsraadets Møder, naar Sager af fælles Interesse er til Drøftelse, ikke deltog i det nævnte Møde, og det forekommer mig derfor, at den Værdi, man kan tillægge denne Vedtagelse, maa være ret begrænset, saa meget mere som de Amtsraadsmedlemmer, der har vedtaget den, netop ikke hører hjemme i den Egn, gennem hvilken Banen skal gaa.

Jeg skal minde om, at kort Tid efter, at denne Henvendelse fra Amtsraadet var vedtaget og tilgaaet Udvalget, blev der tilstillet Udvalget en Henvendelse, under-

tegnat af en Række Repræsentanter for Haderslev Byraad, Haderslev Handelsforening, Haderslev Haandværkerforening, Haderslev Turistforening, Christiansfeld Byraad, Christiansfeld Handelsforening, Haandværkerforeningen for Christiansfeld og Omegn og Tyrstrup Sogneraad. Jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse denne Udtalelse; den lyder saaledes: „Undertegnede Repræsentanter for Haderslev Byraad, Haderslev Handelsforening, Haderslev Haandværkerforening, Haderslev Turistforening, Christiansfeld Byraad, Christiansfeld Handelsforening, Haandværkerforeningen for Christiansfeld og Omegn og Tyrstrup Sogneraad har med Beklagelse erfaret den Stilling, som Haderslev Amtsraad med et ubetydeligt Flertal har indtaget mod vort Ønske om en Statsbaneforbindelse Kolding—Haderslev og videre Syd paa. Det er vor Overbevisning, at Haderslev og Christiansfeld By saavel som disses Opland kun ved en Statsbaneforbindelse kan blive betjent saaledes, at det kan være tilfredsstillende for disse Egnes Erhvervs- og Trafikliv, og at vor Egn ved Anlægget af den foreslaaede Privatbane fra Taps over Christiansfeld, Haderslev, Vojens og videre Vest paa vil blive stillet uheldigt i Sammenligning med andre jydske Østkystegne med Købstæder og Befolkningstal af samme Størrelse som vor. Vi fastholder derfor stort tidligere udtalte og motiverede Ønske om at opnaa en Statsbaneforbindelse med Kolding, selv om Anlægget af denne af økonomiske Grunde eventuelt skulde blive udskudt, indtil Lille Bælts Broen er blevet bygget.“ Derefter følger alle Navnene.

Med Henblik paa Østkystbanen henvendte den højtærede Minister nu igen en Række Udtalelser til alle sønderjydske Rigsdagsmænd, men særlig til mig, og udtalte, at han jo ikke havde sagt, at denne Bane aldrig vilde blive Virkelighed. Det glæder mig, at Ministeren siger, at man skal aldrig sige aldrig. Jeg maa have Lov til at minde om de meget vidt fremskredne Forhandlinger, der havde fundet Sted om denne Sag før Krigen. Jeg har aldrig paa noget Tidspunkt, ej heller under Forhandlingerne, der fandt Sted i Gaar, lagt Skjul paa, at det er min personlige Opfattelse, at dette Spørgsmaal altid vil støde paa meget store Vanskeligheder. Jeg har fremhævet de samme Momenter, som Ministeren fremhævede i Dag. Ogsaa jeg mener, at det kan vare meget, meget længe, inden denne Mulighed kan blive til Virkelighed, jeg har blot aldrig villet ud-